

Ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου Για την Παγκόσμια Ημέρα Νερού (22/3/2016)

22/03/16

Παρά τις τεράστιες προόδους της τεχνολογίας και της επιστήμης που θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν το σύνολο των προβλημάτων, για μια ακόμα χρονιά η Παγκόσμια Ημέρα Νερού βρίσκει εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπους χωρίς πρόσβαση σε καθαρό νερό, σχεδόν το μισό πληθυσμό του πλανήτη να στερείται εγκαταστάσεων υγιεινής και εκατομμύρια ανθρώπους να πεθαίνουν κάθε χρόνο λόγω έλλειψης νερού και υγιεινής. Η παγκόσμια αγορά νερού εκτιμάται σε περισσότερα από 300 δισ. δολάρια ετησίως, με σημαντικές τάσεις ανόδου που συνοδεύεται με αύξηση της δαπάνης της λαϊκής οικογένειας για το νερό, οδηγώντας εκατομμύρια λαϊκών στρωμάτων σε στέρηση επαρκούς και φθηνής πρόσβασης στο πολύτιμο αυτό αγαθό. Ο ένοχος είναι το καπιταλιστικό σύστημα, όπου το νερό, τα τρόφιμα, η γη, τα δασικά οικοσυστήματα, αποτελούν εμπορεύματα, ελέγχονται και αναπτύσσονται με γνώμονα τη κερδοφορία των μονοπωλίων.

Η διαχείριση των υδάτων αποτελεί επίσης, παράγοντα αντιθέσεων και ανταγωνισμών μεταξύ των αστικών τάξεων στις περιοχές που υπάρχουν διασυνοριακά ή συνοριακά ποτάμια, λίμνες και παράκτια νερά τα οποία δεν γνωρίζουν σύνορα. Χρησιμοποιείται ως πρόφαση για επεμβάσεις.

Ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί και αστοί αναλυτές, ισχυρίζονται παραπλανητικά ότι η λειψυδρία φτάνει για τους πρόσφυγες. Σε παγκόσμιο επίπεδο εντοπίζονται διεθνείς διασυνοριακές λεκάνες απορροής, οι οποίες μπορεί να αποτελέσουν αιτία συγκρούσεων. Οι περιοχές αυτές, επηρεάζουν το 40% του παγκόσμιου πληθυσμού και 145 κράτη.

Η παρέμβαση των ιμπεριαλιστών και των διεθνών ιμπεριαλιστικών συμμαχιών τους για τον έλεγχο της διαχείρισης του νερού είναι σε εξέλιξη. Η όξυνση των αντιθέσεων για τα ζητήματα αυτά και η επέκτασή τους μπορεί να πάρουν το χαρακτήρα και πολεμικών συγκρούσεων.

Διαμάχες και αντιπαραθέσεις για την κατοχή των υδάτινων πόρων καταγράφονται ήδη στην Αφρική τη Μέση Ανατολή, (Τουρκία με τη Συρία και το Ιράκ, Ισραήλ με Παλαιστίνη και Συρία). Η κατάσταση είναι ιδιαίτερα δύσκολη για το Συριακό λαό, ο οποίος πλήττεται σκληρά όχι μόνο από τις πολεμικές συγκρούσεις, αλλά και από την έλλειψη νερού ενώ σοβαρότατες είναι οι συνέπειες στη γεωργία και στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

Στα Βαλκάνια τα προβλήματα που συνδέονται με τους υδατικούς πόρους και το περιβάλλον παραμένουν έντονα λόγω της καταστροφής έργων υποδομής όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Αντίθετα με την κυριαρχούσα αντίληψη που εμφανίζει την αγορά ως θεραπαινίδα και των υδάτων, οι μονοπωλιακοί όμιλοι, που παράγουν με κριτήριο το ποσοστό κέρδους τους, δηλητηριάζουν τα επιφανειακά και υπόγεια νερά, μαζί και το πόσιμο νερό.

Η προστασία του περιβάλλοντος που επικαλούνται είναι υποκριτική. Στις σημερινές συνθήκες ανάπτυξης της τεχνολογίας και της επιστήμης, υπάρχει πλήθος από τεχνολογικές λύσεις που επιτρέπουν την εξοικονόμηση της κατανάλωσης νερού και διασφαλίζουν την καλή κατάσταση των υδατικών σωμάτων χωρίς επιβάρυνση των λαϊκών στρωμάτων.

Διαχρονικά η πολιτική της ΕΕ για το νερό, που έχει συνδιαμορφωθεί με όλες τις αστικές κυβερνήσεις, προωθεί την παραπέρα εμπορευματοποίηση και την απελευθέρωση της διαχείρισης των υδατινών πόρων.

Η πολιτική αυτή έχει άμεσες συνέπειες στα εργατικά λαϊκά στρώματα. Οδηγεί ευθέως σε νέα αντιλαϊκή πολιτική τιμολόγησης του νερού ενώ τμήμα της είναι το σχέδιο δήθεν προστασίας των ευρωπαϊκών υδάτων. Η ΕΕ αξιοποιεί την κατάσταση και την ανάγκη προστασίας του υδατικού περιβάλλοντος ως εργαλεία για να προωθήσει την αντιλαϊκή πολιτική, ιδιαίτερα στον αγροτικό τομέα και στη λαϊκή κατανάλωση στις πόλεις.

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ εμφανίζεται να αντιπαλεύει την ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ, της ΕΥΑΘ. Στη πραγματικότητα, ο ΣΥΡΙΖΑ αντιπαλεύοντας μια συγκεκριμένη μορφή ιδιωτικοποίησης, προτάσσει μια άλλη που εξυπηρετεί εξίσου το μεγάλο κεφάλαιο. Με το τρίτο μνημόνιο, προωθείται η πώληση σημαντικού τμήματος του μετοχικού κεφαλαίου των επιχειρήσεων ύδρευσης, που θα έχει άμεσο αρνητικό αποτέλεσμα στο κόστος ύδρευσης για τα λαϊκά στρώματα και στις εργασιακές σχέσεις των εργαζόμενων. Η εμπορευματοποίηση του νερού μπορεί να προχωρήσει κερδοφόρα για τα μονοπώλια ακόμα και αν διατηρηθούν τα δίκτυα διανομής υπό δημόσιο ή δημοτικό έλεγχο, που προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ, με την εμπορευματοποίηση όλων των άλλων κερδοφόρων πλευρών της διαχείρισης του νερού, από τη συντήρηση των δικτύων μέχρι την κατασκευή τους. Συγχρόνως, η ανταποδοτικότητα, η έλλειψη χρηματοδότησης, θα μεταφέρουν στις πλάτες των λαϊκών καταναλωτών το σύνολο των βαρών.

Το ΚΚΕ, στον αντίποδα αυτής της πολιτικής, αντιμετωπίζει το νερό ως κοινωνικό αγαθό, η διαχείρισή του οποίου προς όφελος του λαού μπορεί να γίνει μόνο με την προϋπόθεση ενός ριζικά διαφορετικού δρόμου ανάπτυξης, με κοινωνικοποιημένα τα συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής, επιστημονικό κεντρικό σχεδιασμό της οικονομίας και εργατικό έλεγχο. Σ' αυτό το πλαίσιο ο Ενιαίος Κρατικός Φορέας Διαχείρισης του νερού θα σχεδιάζει, θα

υλοποιεί και θα ελέγχει τη διαχείριση του νερού, με γνώμονα το σύνολο των κοινωνικών αναγκών. Η μοναδική ελπιδοφόρα διέξοδος είναι ο δρόμος της εργατικής εξουσίας. Για να ανοίξει αυτός ο δρόμος, οι σημερινοί αγώνες ενάντια σε κάθε μορφή άμεσης ή έμμεσης ιδιωτικοποίησης της διαχείρισης του νερού, οι αγώνες για φθηνό ποιοτικό νερό για όλους τους εργαζόμενους, για πλήρη σταθερή εργασία των εργαζόμενων στον κλάδο, με διασφάλιση των δικαιωμάτων τους, πρέπει να στοχεύουν στη συνολική ανατροπή της πολιτικής εμπορευματοποίησης του νερού.